

Sygnatura akt VII W 19/16 Dnia 2 listopada 2016 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział VII Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Monika Cieszkowska

Protokolant - Magdalena Berdych

przy udziale oskarżyciela -----

po rozpoznaniu dnia 11 maja 2016 r., 7 września 2016r., 26 października 2016r.

sprawy z oskarżenia Okręgowego Inspektoratu Pracy Państwowej Inspekcji Pracy w S.

przeciwko B. S.

c. R. i T. z domu W.

urodzonej w dniu (...) w Ś.

obwinionej o to, że:

1. Jako osoba reprezentująca pracodawcę, pełniącą funkcję Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. w S., przy al. (...), (...)- (...) S., co najmniej w okresie od 01 kwietnia 2015 r. do dnia zakończenia kontroli tj. 12.06.2015 r. nie zawierała z osobami kierowanymi do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych (w tym z panem S. S. (1)) umów (w formie pisemnej) określających w szczególności: pracodawcę zagranicznego, okres zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, rodzaj oraz warunki pracy i wynagradzania, a także przysługujące osobie kierowanej do pracy świadczenia socjalne, warunki ubezpieczenia społecznego oraz od następstw nieszczęśliwych wypadków i chorób tropikalnych, obowiązki i uprawnienia osoby kierowanej do pracy oraz agencji zatrudnienia, zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między agencją zatrudnienia a osobą kierowaną, w tym stronę pokrywającą koszty dojazdu i powrotu osoby skierowanej do pracy w przypadku niewywiązania się pracodawcy zagranicznego z warunków umowy oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń, kwoty należne agencji zatrudnienia z tytułu faktycznie poniesionych kosztów związanych ze skierowaniem do pracy za granicą, poniesione na : dojazd i powrót osoby skierowanej, wydanie wizy, badania lekarskie, tłumaczenia dokumentów; informację o trybie i warunkach dopuszczania cudzoziemców do rynku pracy w państwie wykonywania pracy, inne zobowiązania stron,

to jest o czyn z art. 121 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

2. Jako osoba reprezentująca pracodawcę, pełniącą funkcję Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. w S., przy al. (...), (...)- (...) S., co najmniej w okresie od 01 kwietnia 2015 r. do dnia zakończenia kontroli tj. 12.06.2015 r. nie przedstawiła osobom (w tym Panu S. S. (1)) kierowanym do pracy za granicą do podmiotu działającego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na piśmie informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach, w tym określonych w art. 85 ust. 2 pkt 7 , związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem i wykonywaniem pracy za granicą,

to jest o czyn z art. 121c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

- I. uniewinnia B. S. od popełnienia zarzucanych jej czynów;
- II. na podstawie art. 118§2 kpsw koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VII W 19/16

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2014r. przed notariuszem E. U. została zawarta umowa zawiązująca spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w S.. Przedmiot działalności spółki został określony jako wyszukiwanie miejsc pracy i pozyskiwanie pracowników, prowadzenie agencji pracy tymczasowej, udostępnianie pracowników innym przedsiębiorcom, pośrednictwo i doradztwo w interesach, prowadzenie agencji artystycznej, tłumaczenia, doradztwo związane z zarządzaniem. Wspólnikami spółki byli S. B..V z siedzibą w L. w Holandii reprezentowany przez E. van S. oraz B. S.. Stawający postanowili, iż zarząd spółki z o.o. będzie jednoosobowy i jego jedynym członkiem oraz prezesem będzie B. S..

Dowód:

- odpis aktu notarialnego Repertorium A numer (...) k. 145-150

W dniach 11 i 27 luty 2015r. inspektor pracy Okręgowego Inspektoratu PIP w S. przeprowadził kontrolę spółki z o.o. (...). Celem kontroli było sprawdzenie przestrzegania przepisów z zakresu prowadzenia agencji zatrudnienia. Ustalono, iż spółka prowadzi działalność na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) i posiada wpis do rejestru agencji zatrudnienia prowadzonego przez Marszałka Województwa (...) – numer certyfikatu (...).

W toku kontroli ujawniono, iż spółka nie prowadzi wykazu podmiotów, do których kierowane są osoby do pracy za granicą, ani wykazu osób kierowanych do pracy za granicą, nadto spółka miała nie zawierać pisemnych umów z osobami kierowanymi do pracy za granicą. W informacji przesłanej do Marszałka Województwa (...) za rok 2014 spółka z o.o. (...) podała, że skierowała do pracy w Holandii 50 osób. W dniu 10 lutego 2016r. spółka złożyła informację do Marszałka Województwa (...) za rok 2015, w której zadeklarowała pośrednictwo pracy terytorium RP i nie wykazała ani jednej osoby, która miałaby podjąć zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za pośrednictwem agencji.

W zakresie zawierania przez agencję zatrudnienia pisemnej umowy z pracodawcą zagranicznym, do którego zamierza kierować osoby do pracy za granicą spółka z o.o. (...) legitymowała się umową o współpracy z S. B..V z siedzibą w L. w Holandii, w której określono ogólne warunki współpracy bez wskazania liczby miejsc pracy, okresu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, rodzaju oraz warunków pracy, zasad wynagradzania, a także przysługujących osobom podejmującym pracę świadczeń socjalnych i zakresu odpowiedzialności cywilnej stron. W toku kontroli nie okazano inspektorowi dokumentów potwierdzających informowanie osób kierowanych do pracy za granicą o kosztach, opłatach i innych należnościach. Stwierdzono naruszenie zakazu dyskryminacji w ogłoszeniach zamieszczanych przez spółkę z o.o. (...).

Kontrola została zakończona wystąpieniem i nakazem.

Dowód : - protokół kontroli – k.132-134

- wystąpienie k. 137-138

- nakaz k. 139

- odpis pełny z KRS k. 115-116

- ogłoszenie k. 152

- odpis decyzji SKO k. 153-157

- zeznania I. K. (1) k. 159-160

W dniach 13 i 25 maja 2015r. oraz 12 czerwca 2015r. została ponownie przeprowadzona kontrola inspektora pracy Okręgowego Inspektoratu PIP w (...) spółki z o.o. (...), w toku której inspektor ustalił, iż nie zostało wykonane zalecenie co do prowadzenia wykazu podmiotów, do których kierowane są osoby do pracy za granicą, wykazu osób kierowanych do pracy za granicą, zawierania pisemnych umów z obywatelami polskimi kierowanymi do pracy za granicą, pisemnych umów z pracodawcami zagranicznymi, a także co do przysługującym osobom podejmującym pracę świadczeń. Według inspektora nie wykonano zalecenia informowania na piśmie o kosztach, opłatach i innych należnościach związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem i wykonywaniem pracy za granicą.

Ujawniono w toku kontroli ogłoszenia zamieszczane na portalu I. zawierające oferty pracy. Kontrola była podjęta na skutek skargi S. S. (1), który twierdził, że agencja (...) spółka z o.o. (...) skierowała go do pracy w Holandii, organizowała transport i nie przekazała na piśmie informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem wykonywania pracy za granicą.

Dowód : - częściowo protokół kontroli – k.19 -26 z załącznikami k. 39-43, 48

- ogłoszenia k. 46-47

- częściowo zeznania S. S. k. 10-12 w związku z k.83, k.83-84

- zeznania I. K. (1) k. 159-160

W dacie ponownej kontroli spółka z o.o. (...) zatrudniała K. S. (1), do której obowiązków miał należeć kontakt z biurem w Holandii, przygotowywanie ofert zgodnie z zapotrzebowaniem firmy holenderskiej, która jest pośrednikiem pracy na terenie Holandii, przekazywanie kontaktu do tego biura osobom zainteresowanym. K. S. nie zawierała umów z osobami, którym przekazywała oferty pracy.

Dowód : - zeznania K. S. k. 49-50 w związku z k. 84, k. 84

B. S. oskarżyciel publiczny przedstawił zarzuty o to, że jako osoba reprezentująca pracodawcę, pełniącą funkcję Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. w S., przy al. (...), (...)-(...) S., co najmniej w okresie od 01 kwietnia 2015 r. do dnia zakończenia kontroli tj. 12.06.2015 r. nie zawierała z osobami kierowanymi do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych (w tym z panem S. S. (1)) umów (w formie pisemnej) określających w szczególności: pracodawcę zagranicznego, okres zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, rodzaj oraz warunki pracy i wynagradzania, a także przysługujące osobie kierowanej do pracy świadczenia socjalne, warunki ubezpieczenia społecznego oraz od następstw nieszczęśliwych wypadków i chorób tropikalnych, obowiązki i uprawnienia osoby kierowanej do pracy oraz agencji zatrudnienia, zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między agencją zatrudnienia a osobą kierowaną, w tym stronę pokrywającą koszty dojazdu i powrotu osoby skierowanej do pracy w przypadku niewywiązania się pracodawcy zagranicznego z warunków umowy oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń, kwoty należne agencji zatrudnienia z tytułu faktycznie poniesionych kosztów związanych ze skierowaniem do pracy za granicą, poniesione na : dojazd i powrót osoby skierowanej, wydanie wizy, badania lekarskie, tłumaczenia dokumentów; informację o trybie i warunkach dopuszczania cudzoziemców do rynku pracy w państwie wykonywania pracy, inne zobowiązania stron, to jest o czyn z art. 121 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o to, że jako osoba reprezentująca pracodawcę, pełniącą funkcję Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. w S., przy al. (...), (...)-(...) S., co najmniej w okresie od 01 kwietnia 2015 r. do dnia zakończenia kontroli tj. 12.06.2015 r. nie przedstawiła osobom (w tym Panu S. S. (1)) kierowanym do pracy za granicą do podmiotu działającego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na piśmie informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach, w tym określonych w art. 85 ust. 2 pkt 7, związanych z kierowaniem do pracy oraz

podjęciem i wykonywaniem pracy za granicą, to jest o czyn z art. 121c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Obwiniona B. S. ma 35 lat. Jest zatrudniona w S., deklaruje dochód 2450 euro brutto. Jest bezdzietną panną. Nie była karana , ani leczona psychiatrycznie bądź odwykowo.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionej – k. 82

Obwiniona B. S. nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i wyjaśniała, że od kwietnia 2015r. działalność spółki polegała na tym, że przyjmowano oferty pracy od pracodawców holenderskich za pośrednictwem jednej firmy z Holandii – spółki (...), z którą współpracowano. Obwiniona podała, że spółka zamieszczała ogłoszenia, jeżeli ktoś był zainteresowany przekazywano telefon do spółki w Holandii. Obwiniona twierdziła, że biuro S. w S. zatrudniało zawsze jedną osobę, a spółka z o.o. (...) nie zamieszczała ogłoszeń, w których informowała, że zajmuje się kierowaniem do pracy za granicą, a tylko upowszechniała oferty pracy. Ogłoszenia zaś zamieszczała K. S. (1), a sformułowanie w ogłoszeniach, że to spółka z o.o. (...) poszukuje pracownika było błędne.

W ocenie Sądu oskarżyciel publiczny nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność stawianych obwinionej zarzutów w odniesieniu do innych osób kierowanych do pracy poza S. S. (1), a szeroko uzupełnione przez Sąd postępowanie dowodowe wskazuje wyłącznie na poszlaki, iż takie postępowanie ze strony obwinionej, jak w przedstawionych zarzutach mogło mieć miejsce. Brak jednak dowodów pozwalających na ustalenie stanu faktycznego i wykazanie po stronie obwinionej zachowań wyczerpujących znamiona ustawowe zarzucanych jej czynów. W szczególności dowodem na poparcie zarzutów nie może być jedynie treść zamieszczanych ogłoszeń, skoro zarzuty dotyczą dalszych, konkretnych i licznych czynności. Podkreślić należy, że oskarżyciel nie dostarczył żadnych dowodów na okoliczność ustalenia osób , ich liczby, dat podejmowanych wobec nich czynności, wskazania podmiotów, do których osoby takie miały być kierowane do pracy za granicą.

Zeznania S. S. (1) Sąd ocenia jako wiarygodne jedynie co do tego, że kontaktował się z agencją (...) spółką z o.o. S. w S., wykonywał pracę na terenie Holandii, a następnie zawiadomił PIP. W pozostałym zakresie Sąd ocenia zeznania świadka jako niewiarygodne, przede wszystkim z uwagi na ich wewnętrzną sprzeczność. Przesłuchanie S. S. w postępowaniu wyjaśniającym było powierzchowne , nie ustalono, co świadek rozumiał przez stwierdzenie, że agencja organizowała transport, tj. jakie czynności miały być przez pracownika agencji wykonane w tym zakresie; nie ustalono, na jakiej podstawie S. S. podjął pracę na terenie Holandii. W toku tego przesłuchania świadek nie przedstawił jednoznacznie faktów, opisując wydarzenia słowami „ z tego, co pamiętam; nie pamiętam”. Przede wszystkim o braku wiarygodności świadka świadczy jego uchylanie się od wskazania, czy i jakiej treści podpisywał umowę. Dla osoby podejmującej zatrudnienie, domagającej się następnie wynagrodzenia jest to fakt na tyle istotny, iż należy wykluczyć, by S. S. istotnie nie wiedział, czy umowę podpisał, czy nie. W toku rozprawy świadek szeroko omawiał złe warunki lokalowe, ponadto istotne było dla niego wyłącznie to, że nie otrzymał wynagrodzenia za kilka dni pracy. Całkowicie niewiarygodne są twierdzenia świadka, że nie wie , na podstawie jakiego dokumentu otrzymał ostatecznie wynagrodzenie, a jego wypowiedzi co do rodzaju , ilości dokumentów podpisywanych w spółce z o.o. (...) z siedzibą w S. były całkowicie sprzeczne i nielogiczne. Świadek zaślaniał się niepamięcią co do osób ze strony pracodawcy na terenie Holandii, z którymi miał się kontaktować, a także co do tego, w jaki sposób uzyskał kontakt do koordynatora. Wobec powyższego takie zeznania nie mogą stanowić podstawy do dokonania jakichkolwiek ustaleń faktycznych, w szczególności co do tego, że spółka z o.o. (...) z siedzibą w S. skierowała S. S. do pracy za granicą , a nie przekazała wyłącznie ofertę pracy, ani na jakiej podstawie miała to uczynić, skoro świadek twierdził m.in. , że w siedzibie spółki podpisywał wiele dokumentów, a co do organizowania transportu wskazał, że miało to być przekazanie kontaktu do kierowcy.

Świadek K. S. (1) nie jest już zatrudniona w spółce z o.o. (...) z siedzibą w S., wobec czego nie ma powodów do przedstawiania faktów niezgodnie z rzeczywistością. Zarówno w toku postępowania wyjaśniającego, jak i na rozprawie świadek nie potwierdziła, by w ramach swoich obowiązków w spółce z o.o. (...) z siedzibą w S. kierowała

inne osoby do pracy za granicą. Opisała swoje czynności jako zamieszczanie ofert pracy uzyskanych z Holandii i przekazywanie kontaktu osobom zainteresowanym. Z kolei z zeznań A. M. wynika, iż w okresie objętym kontrolą miała być zatrudniona na umowę zlecenia w spółce z o.o. (...) z siedzibą w S., co nie zostało ustalone w toku kontroli. Także jej zeznania nie wskazują, by w ramach swoich obowiązków w spółce z o.o. (...) z siedzibą w S. kierowała inne osoby do pracy za granicą. Podkreślić należy, że nawet w razie uznania zeznań wskazanych świadków za niewiarygodne nie oznacza to, iż daje to podstawę do ustalenia, że w rzeczywistości spółka miała działać w sposób przedstawiony w zarzutach, jako że brak dowodów, na których Sąd mógłby oprzeć takie ustalenia.

Świadkowie E. J. van S. i M. V. przedstawili sposób funkcjonowania firmy (...) w Holandii, opisali czynności spółki w S. i rolę obwinionej, potwierdzając jej wersję. Zeznania tych osób w ocenie Sądu z uwagi na ich szczegółowość, wzajemne uzupełnianie się i pokrywanie są wiarygodne. Nie dają one żadnej podstawy do przypisania obwinionej sprawstwa i zawinienia w zakresie zarzuconych jej czynów. Co istotne w informacji skierowanej do Marszałka Województwa (...) za rok 2015 spółka z o.o. (...) z siedzibą w S. nie wykazała ani jednej osoby, która miałaby podjąć zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za pośrednictwem agencji, w przeciwieństwie do danych za rok 2014 (dane na k. 154 odwrot).

W ocenie Sądu zeznania I. K. (1) są w pełni wiarygodne, jednak oceny dokonane przez prowadzącego kontrolę nie mogą zastępować dowodów, w zakresie których na okoliczność kierowania S. S. do pracy za granicą świadek wręcz ujęła to w następujący sposób: „ są pewne symptomy pewnej logistyki działania agencji”. Świadek potwierdziła, że w momencie przesłuchania S. S. w postępowaniu wyjaśniającym otrzymał on pieniądze, jakich się domagał i „ został dotknięty amnezją i wielu rzeczy rzekomo nie pamiętał”. I. K. (2) nie potrafiła jednak wskazać żadnych konkretnych faktów, o których miał mówić wcześniej S. S., a których nie podał w zeznaniach. Tym samym zeznania prowadzącego kontrolę nie pozwoliły na uzupełnienie braków zeznań S. S., wykazanych powyżej i nie dały podstawy do dokonania ustaleń faktycznych zgodnych z przedstawianymi zarzutami.

W zakresie obowiązującego stanu prawnego należy wskazać, iż zgodnie z art. 18 ust 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług:

1)pośrednictwa pracy, polegających w szczególności na:

a)udzielaniu pomocy osobom w uzyskaniu odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom w pozyskaniu pracowników o poszukiwanych kwalifikacjach zawodowych,

b)pozyskiwaniu i upowszechnianiu ofert pracy,

c)udzielaniu pracodawcom informacji o kandydatach do pracy, w związku ze zgłoszoną ofertą pracy,

d)informowaniu kandydatów do pracy oraz pracodawców o aktualnej sytuacji i przewidywanych zmianach na lokalnym rynku pracy,

e)inicjowaniu i organizowaniu kontaktów osób poszukujących odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej z pracodawcami,

f)kierowaniu osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, o którym mowa w art. 85 ust. 2,

2)doradztwa personalnego, polegających w szczególności na:

a)prowadzeniu analizy zatrudnienia u pracodawców, określaniu kwalifikacji pracowników i ich predyspozycji oraz innych cech niezbędnych do wykonywania określonej pracy,

b)wskazywaniu źródeł i metod pozyskania kandydatów na określone stanowiska pracy,

c)weryfikacji kandydatów pod względem oczekiwanych kwalifikacji i predyspozycji,

3) poradnictwa zawodowego, polegających w szczególności na:

a) udzielaniu pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu i miejsca zatrudnienia,

b) udzielaniu informacji niezbędnych do podejmowania decyzji zawodowych w szczególności o zawodach, rynku pracy oraz możliwościach szkolenia i kształcenia,

c) inicjowaniu, organizowaniu i prowadzeniu grupowych porad zawodowych, zajęć aktywizujących w zakresie pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy,

d) udzielaniu pracodawcom pomocy w doborze kandydatów do pracy, w szczególności na udzielaniu informacji i doradztwie w tym zakresie,

4) pracy tymczasowej, polegających na zatrudnianiu pracowników tymczasowych i kierowaniu tych pracowników oraz osób niebędących pracownikami do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika, na zasadach określonych w przepisach o zatrudnianiu pracowników tymczasowych

- jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia.

Z kolei zgodnie z art. 18a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy agencja zatrudnienia prowadzi działalność polegającą na świadczeniu jednej, kilku lub wszystkich usług, o których mowa w art. 18 ust. 1.

Art. 19d ust.1 wskazanej ustawy stanowi, iż agencja zatrudnienia oraz podmioty, o których mowa w art. 18c:

1) nie mogą pobierać kwot innych niż określone w art. 85 ust. 2 pkt 7 od osób, dla których poszukują zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub którym udzielają pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu i miejsca zatrudnienia;

2) przed skierowaniem osoby do pracy za granicą albo pracy tymczasowej, do podmiotu działającego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są obowiązane do przekazania jej na piśmie informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach, w tym określonych w art. 85 ust. 2 pkt 7, związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem i wykonywaniem pracy za granicą.

Kierowanie do pracy za granicą przez agencje zatrudnienia reguluje art. 85 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym w ustępie 1 wskazano, iż podejmowanie pracy za granicą następuje w drodze bezpośrednich uzgodnień dokonywanych przez osoby podejmujące pracę z pracodawcami zagranicznymi lub za pośrednictwem publicznych służb zatrudnienia, a także agencji zatrudnienia świadczących usługi, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1. Zgodnie z ust.2 omawianego przepisu kierowanie do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych za pośrednictwem agencji zatrudnienia odbywa się na podstawie pisemnej umowy zawieranej przez te agencje z osobami kierowanymi. Umowa ta powinna określać w szczególności:

1) pracodawcę zagranicznego;

2) okres zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej;

3) rodzaj oraz warunki pracy i wynagradzania, a także przysługujące osobie kierowanej do pracy świadczenia socjalne;

4) warunki ubezpieczenia społecznego oraz od następstw nieszczęśliwych wypadków i chorób tropikalnych;

5) obowiązki i uprawnienia osoby kierowanej do pracy oraz agencji zatrudnienia;

6) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między agencją zatrudnienia a osobą kierowaną, w tym stronę pokrywającą koszty dojazdu i powrotu osoby

skierowanej do pracy w przypadku niewywiązania się pracodawcy zagranicznego z warunków umowy oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń;

7) kwoty należne agencji zatrudnienia z tytułu faktycznie poniesionych kosztów związanych ze skierowaniem do pracy za granicą, poniesione na:

a) dojazd i powrót osoby skierowanej,

b) wydanie wizy,

c) badania lekarskie,

d) tłumaczenia dokumentów;

8) informację o trybie i warunkach dopuszczania cudzoziemców do rynku pracy w państwie wykonywania pracy;

9) inne zobowiązania stron.

W ustępie 3 wskazano, iż agencja zatrudnienia ma obowiązek zawierania z pracodawcą zagranicznym, do którego zamierza kierować osoby do pracy za granicą, pisemnej umowy określającej w szczególności:

1) liczbę miejsc pracy;

2) okres zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej;

3) rodzaj oraz warunki pracy, zasady wynagradzania, a także przysługujące osobom podejmującym pracę świadczenia socjalne;

4) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między pracownikiem a pracodawcą, w tym stronę pokrywającą koszty dojazdu i powrotu osoby skierowanej do pracy w razie niewywiązania się pracodawcy zagranicznego z warunków umowy, oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń.

Dalej w ust. 3a : Agencja zatrudnienia jest obowiązana do prowadzenia:

1) wykazu podmiotów, do których są kierowane osoby do pracy za granicą, zawierającego w szczególności oznaczenie i siedzibę podmiotu oraz nazwę państwa pochodzenia podmiotu;

2) wykazu osób kierowanych do pracy za granicą, zawierającego imię i nazwisko, adres zamieszkania osoby oraz w szczególności oznaczenie i siedzibę podmiotu, do którego skierowano osobę do pracy za granicą, oraz nazwę państwa pochodzenia podmiotu, okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Agencja zatrudnienia ma też obowiązek poinformować na piśmie osobę kierowaną do pracy za granicą o przysługujących jej uprawnieniach, o których mowa w art. 86 (ust.4 omawianego przepisu) i jest obowiązana do przestrzegania międzynarodowych umów, porozumień i programów dotyczących zatrudnienia wiążących Rzeczpospolitą Polską oraz obowiązujących w państwie zatrudnienia przepisów o zatrudnieniu oraz przepisów regulujących działalność agencji zatrudnienia (ust.5) .

Analizując przedstawione przepisy należało uznać, że ustawodawca przewidział prowadzenie przez agencje zatrudnienia pośrednictwa pracy w różnych formach, w tym polegających na kierowaniu osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, o którym mowa w art. 85 ust.2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy , ale też pozyskiwaniu i upowszechnianiu ofert pracy oraz inicjowaniu i organizowaniu kontaktów osób poszukujących odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej z pracodawcami. Używanie w zamieszczanych ogłoszeniach przez Spółkę z o.o. (...) z siedzibą w S. sformułowań , że ta spółka poszukuje pracownika nie może

w świetle wskazanych przepisów stanowić jedyne dowodu na kierowanie przez spółkę osób do pracy za granicą w okresie od 1 kwietnia 2015r. do 12 czerwca 2015r. i niespełnianie przy tym wymogów formalnych określonych przepisami, w szczególności jeśli uwzględnić informację przekazaną Marszałkowi Województwa (...), iż w całym roku 2015 spółka żadnej osoby do pracy za granicą nie skierowała .

W odniesieniu do kontaktu z S. S. (1) z uwagi na ocenę jego zeznań przedstawioną powyżej nie ma dowodów pozwalających na ustalenie przebiegu tego kontaktu, jego skutków, a w szczególności, czy i jakie dokumenty zostały przez S. S. podpisane w siedzibie spółki, a jakie na terenie Holandii i z jakim podmiotem, a tym samym na ustalenie, że został on skierowany do pracy za granicą przez (...) spółkę z o.o. z siedzibą w S.. Sąd nie wyklucza, że istotnie tak było, jednak brak dowodów pozwalających na pełne ustalenie stanu faktycznego, a zgodnie z art. 5§2 kpk, mającym zastosowanie w sprawach o wykroczenia na podstawie art. 8 kpsw niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść obwinionego.

Reasumując stwierdzić należy, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uznanie, że obwiniona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona ustawowe zarzucanych jej czynów, opisanych we wniosku o ukaranie, w sposób zawiniony, wobec czego należało B. S. uniewinnić od popełnienia zarzucanych jej czynów i na podstawie art. 118§2 kpsw kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.